

1/8/2010

ESPECTÁCULOS

CRITICA CINE

Marcel·lí Borrell

Autisme optimista

La història: Barcelona i Canàries, ara. El dibuixant Miguel Gallardo se'n va de vacances amb la seva filla María, de 14 anys, que pateix autisme, junts passen una setmana en un hotel del sud de l'illa, entre passejos, capbussades a la piscina i jocs a la sorra...

La pel·lícula: 'María y yo' és l'adaptació cinematogràfica del còmic que Miguel Gallardo (Lleida, 1955) va realitzar en 2007. El creador de 'Makoki' narra la relació amb la seva filla a través dels dibuixos que el pare li dedica per afavorir la compenetració entre ells dos i, de passada, ajudar-la a entendre millor el món que l'envolta. El publicista Félix Fernández de Castro (Barcelona, 1963) debuta amb aquest documental, convertint María i el seu pare en els protagonistes d'un relat senzill, optimista, vital, amb sentit de l'humor, i on l'ingredient bàsic d'aquesta història és l'amor, que arropa les situacions quotidianes d'una família escindida: May, la mare, viu a Canàries amb María i amb l'avi matern, mentre que Miguel ho fa a Barcelona, on

Autisme optimista

Director: Félix Fernández de Castro. Intèrprets: Miguel i María Gallardo, i família. Música: Pascal Comelade, grup Antònia Font. Espanya, 2010. 80 minuts. Rambla

treballa per a la premsa. Amb delicadesa i excel·lent ritme narratiu, 'María y yo' segueix el dia a dia de convivència entre pare i filla, combinant escenes on, tant May com Miguel, s'adrecen a la càmera per explicar les seves alegries i temences amb María, els seus progressos i futur desitjat, i com ella, aliena al batibull filmic, es comporta amb envejable naturalitat dominant un bilingüisme (català-espanyol) modèlic. Sense caure mai en el didactisme paternalista, el film fa pedagogia de l'autisme amb un to col·loquial, atansant a l'espectador el món tant particular de María, de la importància dels rituals, dels noms, de les coses ordenades, que acaben ordint una xarxa social confortable i estimulante. En definitiva, un documental inclassificable, lluminós, amb música de Pascal Comelade, els Antònia Font, Vetusta Morla, que l'adjectiven amb exquisida discreció.

La imatge: María i Miguel a la piscina, ell fent de tortuga que arrossega la María aigua endins.

La frase: 'María és com una illa enmig del mar', defineix Miguel. O l'essència de la singularitat única que tota persona atresora. I d'aquí a l'arxipèlag.

La recomanació: Ideal per a qui busca històries humanes que encoratgen a viure.